

Flåthen tenker kortsiktig

Når folketallet vokser, trengs det flere boliger. Markedet greier ikke løse problemet, det trengs et kollektivt løft. Så langt er det lett å være enig med LO-leder Roar Flåthen. Men når han vil bygge mer boliger på dyrkemark, kjøper han logikken til utbyggerne som klager på alt som gjør boliger dyrere, men som lar være å bygge ut i påvente av enda høyere boligpriser.

Flåthen glemmer at når vi blir flere, da blir det også flere munnar å mette. Folk skal bo, men vi skal også ha mat. Den internasjonale matvaresituasjonen burde være et alvorlig varsko til dem som vil bygge ned mer jord i Norge. Avisene har daglig store oppslag om ekstremvær. Tørke og flom ødelegger avlinger og matprisene skyter i været. Det er en ekstremsituasjon som ikke går

over, men som verden må leve med og tilpasse seg.

Norge importerer langt over halvparten av det vi spiser, medregnet protein som går gjennom dyremager. Vårt eget jordbruksareal er marginalt. Det betyr at vi er sårbare, selv med en oljeformue i bakhand. Norge har bygd ned nok matjord. Og vi legger beslag på nok dyrkajord i andre land.

Det eneste politisk forsvarlige er å ta vare på hver teig som kan brukes til mat for egen befolkning. I et langsiktig perspektiv er det irrelevant å snakke om jord som ikke blir drevet godt nok, slik Flåthen gjør. Han argumenterer like primitivt som de som gir bort småbøndernes jord i fattige land til utenlandske investorer.

Boligmangel er et hett politisk

Oppsummert

Nedbygging av jord

1 LOs Roar Flåthen trenger ikke trække etter Høyres Erna Solberg i synet på dyrkajord.

Bolig og mat

2 Når vi blir flere, trengs det ikke bare flere boliger, men også mer mat.

Ekstremvær og matmangel

3 Jordvern bør med dagens internasjonale matvaresituasjon være et nødvendig konflikttema i den rødgrønne regjeringen.

tema i Norge. Det drysser ut kvikk-fiks-løsninger fra politikere som er redd for å trække på den velholdne middelklassens ømme tær. Høyre-leder Erna Solberg vil også bygge ned matjord for å skaffe flere boliger. LO burde la være å trække i hennes løype.

Det samme gjelder den rødgrønne regjeringen. Den er sterkt splittet i synet på nedbygging av dyrkajord. Saken er et følsomt tema i utarbeidelsen av boligmeldinga som er lovet i høst. Men det er et unødvendig konflikttema. Ut fra det vi idag vet om klimaendringer, matmangel og ødelagt matjord i verden bør et rødgrønt standpunkt være et absolutt vern av jord. Boligmangelen må løses på andre og bedre måter enn å plassere hus i åkeren.

SAGT

av andre

Separert: Stein Erik Hagen.

FOTO: NTB SCANPIX

Skilsmisse

* «Det var leit at Mille-Marie og Stein Erik måtte skille lag. Men når det gjelder matvarebransjen, bør vi absolutt ønske oss flere separasjoner og skilsmisser - ikke flere ekteskap.»

Hege Ulstein, kommentator i Dagsavisen.

Ekteskap

* «Hagens nye ekteskap kommer til å by på mindre underholdning.»

Hege Ulstein, kommentator i Dagsavisen.

Arbeiderpartiet

* «Partiet har spilt en enormt viktig rolle i norsk politikk som bærer av interessene til breie sosiale sjikt, men er også blitt partiet for en selvstendigjort styringselite. Vårt ønske ved 125-årsmerket er at partiet blir mer av det første, og mindre av det siste.»

Bjørgulv Braanen på lederplass i Klassekampen.

Arbeiderpartiet II

* «De som hadde trodd at Jens ville gi seg som statsminister etter kritikken, må tenke om igjen etter gårdsdagens møte. Det var en statsminister på offensiven som talte til de 400 partifellene i salen.»

Sjefredaktør Arne Strand i Dagsavisen.

Politikk

* «Det som kjennetegner et godt politisk prosjekt er ikke at det er dristig, men om det lar seg gjennomføre. Historien er full av dristige visjoner som aldri ble gjennomført.»

Jens Stoltenberg i talen ved Aps 125-årsjubileum.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Ingen planer, Solhjell?

DAGENS GJEST

Det var den 25. november i fjor at Inger-Lise Skarstein brått trakk seg som styreleder i Stiftelsen Norsk Kulturarv. Kanskje var det da firehundreårsnatten i norsk kulturminnevern tok slutt.

Antakelig hadde det ulmet lenge. Det gjør gjerne det i vår bransje. Vi smiler i kantine, hvisker på kontoret og beklager oss hjemme. Det er derfor 25. november 2011 er en viktig dato. En bekvem, men gjennom usunn arbeidskultur viste seg å være alvorlig svekket. Under fernissen av entusiasme, takknemlighet, uegennytt og lojalitet har det hersket en fryktkultur som har fått hele systemet til å stivne og forvitne. Politikere har stilt små krav, debattene har vært få og oppkonstruerte, avstandene internt i forvaltningsapparatet og til de frivillige organisasjonene korte. Ansettelse har skjedd ut fra de underligste motiver og fagkompetansen er presset nedover i institusjonene. Når kritiske røster en sjelden gang har meldt seg, har de negative karakteristikken av dem sittet like løst som diagnosen.

Det er i dette lyset vi må se sommerens storm mot riksantikvar Jørn Holme. Han er blitt dråpen som

har fått det hele til å renne over. I stedet for å fokusere på Riksrevisjonens nedslående rapport fra 2009, i stedet for å invitere til en seriøs debatt om hva norsk kulturminnevern bør og kan være, i stedet for å organisere sitt direktorat slik at det kan møte dagens- og morgendagens utfordringer, i stedet for å bruke lovhjelmene han rår over til å skape seget handlingsrom og en respekt, har hans vinglete og populistiske embetsførsel resultert i et opprop som nå krever hans avgang. Mens Riksantikvarens budsjetter har stått stille siden han tiltrådte i 2009, har han skaffet seg selv, institusjonen og sine «150 meget kompetente fagfolk» motstandere over det ganske land. Politikere, organisasjoner, kommentatorer og mediefolk, kunstnere, frivillige kulturminnevernere, fagfolk og private eiere har tatt bladet fra munnen, fylt avisspaltene med debattinnlegg og vendt både ham og Riksantikvaren ryggen. Til å begynne med var det 23 av dem. Nå nærmer tallet seg 100. Du ler kanskje og tenker at det var ikke rare demonstrasjoner? Du tar feil. Legg til alle dem som sitter rundt deres bord, alle dem som twitrer og chatter. Legg til titusener av avislesere som undrer seg over en supermann som har vist seg å være en trojansk hest. Avislesere som noterer seg

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

RUIN

«I løpet av sommeren er norsk kulturminnevern redusert til en rykende ruin.»

en mann som gladelig stiller opp til intervju med Aftenposten, men som gang på gang vegrer seg når NRK inviterer ham til direkte debatt.

«- Han vil ta fatt på oppgavene med begeistring og entusiasme. Jørn Holme er medievant, og vil bli en synlig riksantikvar », sa daværende miljø- og utviklingsminister Erik Solheim til NTB ved utnevnelsen av Holme i juni 2009. Gudene skal vite at han fremdeles har sine ord i behold. Det som startet som en misjonsreise i kulturminnevernets tjeneste til landets kommunestyre og fylkesting, har endt opp i en skyttergravskrig vi må 100 år tilbake for å finne maken til.

Styreleder Inger-Lise Skarstein tok konsekvensen av misnøyen og trakk seg umiddelbart for å skape ro i Norsk Kulturarv. Holme og hans kommunikasjonsrådgivere velger motsatt strategi. I løpet av sommeren er norsk kulturminnevern redusert til en rykende ruin.

«Jeg har absolutt ingen planer om å skaffe ny riksantikvar og jeg kommer ikke til å skifte ut Holme», sa miljøvernminister Bård Vegar Solhjell til Dagbladet på forsommeren.

Men har han råd til å la være?